

ζονται· καὶ τί δὴ πάσας καταλέγειν τὰς τέχνας, ὡς ταῖς χρείαις τοῦ σώματος ἐξεῦρον οἱ ἄνθρωποι, ἐν αἷς διημερεύοντες καὶ διανυκτερεύοντες, τὴν μὲν ἐκείνου¹⁴ θεραπείαν ἑαυτοῖς περιποιῶνται, τὴν δὲ ψυχὴν ὑπερορῶσι πεινώσαν τε καὶ διψῶσαν καὶ ἀνυμῶσαν καὶ ρυπῶσαν, καὶ ὑπὸ μυρίαν ἐνοχλουμένην κακῶν; καὶ μετὰ πολλοὺς ἰδρώτας καὶ πόνους οὐδὲ τὸ θνητὸν σῶμα θανάτου κρείττον¹⁵ ἐργάζονται, καὶ τὴν ἀθάνατον μετὰ τοῦ θνητοῦ ταῖς ἀθανάτοις ὑποβάλλουσι τιμωρίαις.

Διὰ τοῦτο λίαν ὀλοφυρόμενος τὴν περιεχυμένην ἄγνοιαν ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς, καὶ τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἀγλῖος τὴν παχύτητα, ἐβουλόμην μὲν εὐρεῖν σκοπιάν τινα ὑψηλὴν, ἀποδεικνύουσάν μοι¹⁶ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων γένη· ἐβουλόμην δὲ καὶ φωνῆς τυχεῖν, πάντα περιηχοῦσας τὰ πέρατα, καὶ πᾶσιν ἀκούσης τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ στήναι καὶ βοῆσαι, καὶ τὴν Δαυιδικὴν ἐκείνην ἀνακράξαι φωνήν· « Γίοι ἄνθρώπων¹⁷, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; προτιμῶντες τῶν οὐρανίων τὰ γήινα, τῶν αἰώνιων τὰ πρόσκαιρα, τῶν ἀφάρτων τὰ φθειρόμενα; ἕως πότε τοὺς ὀφθαλμοὺς μύετε, καὶ τὰ ὦτα βύετε, καὶ τῆς θείας φωνῆς οὐκ ἀκούετε τῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν βοῶσης ». « Αἰτεῖτε¹⁸, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὕρησете, κρούετε, καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγῃσεται »; Ἐπειδὴ δὲ τινες ἀτελέστερον διακείμενοι, καὶ πρὸς τὰ βιωτικὰ μᾶλλον ἐπιβρέπων ἔχοντες, καὶ τοῖς φιλοσόφοις¹⁹ ἐνδυπαθοῦντες λογισμοῖς, οὐ καθηκόντως ποιοῦνται τὰς αἰτήσεις, τούτου χάριν ὁ κοινὸς δεσπότης εὐχῆς ἡμῖν διδασκαλίαν ὑπέδειξεν, εἰπὼν· « Ὅταν προσεύχησθε²⁰, μὴ βαττολογῆτε, ὥσπερ οἱ ἔθνη· δοκοῦσι γάρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσ ακουσθήσονται »· βαττολογίαν ὀνομάζων τὴν φλυαρίαν, τὴν διὰ πολλῶν μὲν λόγων προφερομένην, ὠφελείας δὲ πάσης ἐστερημένην. Ὑπαινίττεται τοίνυν, ἀπαγορεύων τὴν βαττολογίαν ὁ Κύριος, μὴ χρῆναι τοὺς προσευχομένους αἰτεῖν τὰ βέοντα²¹ καὶ ἀπολλύμενα· μὴ σώματος ὠραιότητα τὴν ὑπὸ χρόνου μαραινομένην, καὶ ὑπὸ νόσου δαπανωμένην, καὶ ὑπὸ θανάτου καλυπτομένην· τοιοῦτον γὰρ τὸ σωματικὸν κάλλος· ἄνθος ἐστὶν ὀλιγοχρόνιον, πρὸς ὀλίγον μὲν φαινόμενον τῷ ἔαρι²² τῆς νεότητος, μετ' ὀλίγον δὲ φθειρόμενον ὑπὸ τῆς χρόνου παλαιότητος. Εἰ δὲ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ²³ τις ἐξετάζειν ἐθέλοι, τότε πλέον αὐτοῦ διαπτύειν δυνήσεται²⁴. Οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν, ἢ φλέγμα καὶ αἷμα καὶ ρεῦμα²⁵, καὶ τροφῆς διαμασθηθείσης χυλός· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὀφθαλμοὶ, καὶ παρειαί, καὶ ῥίνες, καὶ ὀφρύες, καὶ χεῖλη, καὶ ὅλον ἀρδεύεται τὸ σῶμα· κὰν ἐπιλείψῃ ποτὲ ἡ τούτων ἀρδεία, συνεπιλείψει πάντως καὶ τοῦ προσώπου ἡ εὐμορφία. Μὴ²⁶ πλοῦτον χρημάτων, τὸν καθ' ὁμοιότητα τῶν ποταμίων ὕδατων ἐπιρρέοντά τε καὶ μεταρ-

14) Τοῦ σώματος. 15) Ἀθάνατον, ἀνώτερον τοῦ θανάτου. 16) Δεικνύουσάν, ἐξ ἧς νὰ βλέπω. 17) Ψαλμ. Δ', 3. 18) Ματθ. Ζ', 7. 19) Τοὺς ἀγαπῶντας τὴν σάρκα, τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις. 20) Ματθ. 5', 7. 21) Τὰ πρόσκαιρα. 22) Ἐν τῷ ἔαρι. 23) Τὴν ἀληθινὴν οὐσίαν αὐτοῦ, τοῦ κάλλους. 24) Θέλει τὸ θεωρήσαι ὡς κατὰπτυσται. 25) Ἰγρότης.

16) Χρῆναι αἰτεῖν (ἀπὸ κοινοῦ τῶν ἀνατέρω).